

i den foreliggende form ikke længere dækker den aktuelle problemstilling i dansk udenrigshandel.

Ud fra disse betragtninger har jeg fundet det rigtigt, fremfor at forsøge nye lapperier på den gamle lov, at fremlægge et forslag, der efter min opfattelse betegner både *en forenkling og en ajourføring af lovens bestemmelser*, uden at jeg herigennem har haft til hensigt på nogen måde at røre ved det liberale sigte, der har kendetegnet loven og dens administration gennem en årrække. Denne linje vil fortsat blive fulgt og gennem den nye lovtæst finder denne liberale linje yderligere en understregning.

Med den skete ajourføring mener jeg at loven har fået en udformning, som dækker de forhold, loven tager sigte på, så langt som man kan forudse udviklingen i dag, og jeg har derfor heller ikke ment at burde tidsbegrænse lovens gyldighed. Heri ligger naturligvis ikke, at jeg mener at kunne udelukke, at loven senere må ændres. Et behov herfor vil givetvis opstå før eller senere, men jeg finder blot, at det ikke i øjeblikket er muligt at skønne over, hvorvidt et sådant behov vil komme til at foreligge efter et kortere eller længere åremål. Det vil ganske komme til at afhænge af en række omstændigheder i den internationale og i vor hjemlige økonomi, som ikke i dag kan forudses.“

Angående lovens indhold og ændringerne i forhold til den hidtil gældende lov skal i hovedtræk anføres følgende:

Lovens 1. kapitel (§§ 1 og 2) om indløseligheden af Danmarks Nationalbanks sedler er bortset fra nogle ændringer af redaktionel karakter uændret.

Det er navnlig i lovens 2. kapitel om foranstaltninger vedrørende indførsel og udførsel af varer (§§ 3-6), at retningslinjerne for lovens administration nærmere er søgt præciseret i de enkelte bestemmelser.

I § 3 er de hensyn, der skal iagttages af handelsministeren i forbindelse med anvendelsen af bemyndigelsen til importregulering, ændret.

Mens importreguleringen tidligere i det væsentlige har været begrundet i valutariske hensyn, kan hensynet til betalingsbalancen ikke længere tillægges betydning i denne forbindelse. Med det stærkt begrænsede antal varer, der er tilbage på bunden liste over for frilistelandene — og importen herfra udgør over 90 pct. af vor totalimport — vil der ikke længere over importreguleringen kunne drives importpolitik. Den valutariske begrundelse er derfor udeladt i loven, hvorimod hensynet til han-